

>> Meer weten (uitwerking van “Wie is dat vliegend hert eigenlijk?”)

“Lucanus cervus” wordt als soort van Europees belang vermeld in bijlage II bij Richtlijn 92/43/EEG, de zogenaamde “Habitatrichtlijn”. In Watermaal-Bosvoorde wordt deze soort sinds de jaren 1950 plaatselijk waargenomen bij het Drielindentalud aan de zuidkant van tuinvijk Le Logis.

Het vliegend hert houdt vooral van zanderige bodems en de randen van eiken- en essenbossen. De larve voedt zich met ontbindend hout van die bomen en verteert hun cellulose dankzij symbiotische bacteriën die in haar darmkanaal leven. De vindplaats van zijn larve is dus het afstervende wortelstelsel van boomstronken of bomen. De soort speelt een belangrijke rol in bosesystemen door haar grote betrokkenheid bij de afbraak van het ondergrondse gedeelte van loofbomen.

>> Meer weten (uitwerking van “Wat zijn zijn activiteiten?”)

Juni tot juli

Het vrouwtje legt 30 tot 40 eitjes in een galerij die ze graaft in blootgelegde boomwortels of in een voldoende groot volume dood hout. Ze kan die ook leggen in de schors van bestaande stronken of op geveldde stammen. De eitjes komen na ongeveer anderhalve maand uit. De ontwikkeling van de larven kan 4 tot 6 jaar duren, afhankelijk van de hoeveelheid en de kwaliteit van het beschikbare voedsel. De larve is gebogen zoals die van de meikever. Ze kan 100 tot 120 mm groot worden, voor een gewicht van 30 tot 40 gram op het hoogtepunt van haar groei. Oudere larven voeden zich met ontbonden hout en de humus van vermolmde wortels, stronken en stammen, bij voorkeur van eiken en essen, maar ook van beuken, kersen-, appel- en perenbomen, of soms, maar minder vaak, vaak kastanjabomen of esdoorns.

In de zomer

De larve verpopt in een harde cocon, die bestaat uit houtfragmenten geagglomereerd met aarde en die zich vlak bij de voedingsbodem bevindt.

In de herfst

Metamorfose tot een imago in de cocon, waarin het insect zich volledig ontwikkelt tot de volgende zomer.

Eind mei tot midden juni

Wanneer de volwassen kever uit de grond kruipt, vertoont de grond zeer kenmerkende gaten.

Half juli tot half augustus

Dood van de volwassen kever.

>> Meer weten (uitwerking van “Waarom is het zo belangrijk om ze te beschermen?”)

Tijdens de voortplantingsperiode brengen vliedende herten het grootste deel van hun tijd op de grond door (paren, leggen). Zo worden ze vaak het slachtoffer van voetgangers en auto's en de prooi van egels. Kraaien vallen eerder vliegende herten aan die al gewond of dood zijn. De uitvoering van wegeniswerken zijn een andere bedreiging voor de vliegende hertenbevolking.

Volwassen vliegende herten voeden zich niet, maar kunnen wel de zoete harsuitscheiding van stervende bomen, zoals de eiken en Japanse kersenbomen in Watermaal-Bosvoorde, drinken. De mannetjes schuilen overdag in het gebladerte van de bomen. Bij valavond vliegen ze naar de rand van de eiken en kersenbomen om vrouwtjes te zoeken. Daarom is het belangrijk om gezonde bomen te verzorgen en stervende bomen te bewaren.

Het volwassen mannetje is dus een schemeringsdier dat uitvliegt bij zonsondergang, vooral bij zwaar en onweerachtig weer. Het wordt aangetrokken door lichtpunten. Het vrouwtje, daarentegen, vliegt later uit, vooral 's nachts. De vlucht van de volwassen insecten lijkt gericht naar de ondergaande zon, zodat ze zich van hun geboorteplaats verwijderen. Daardoor bestaat er een aanzienlijke migratie van volwassen insecten die de plek van hun larvale ontwikkeling verlaten en er nooit terugkeren. Het zou aan die migratie naar andere locaties (talud van de Georges Benoidtlaan, Valkerijlaan, La Brisedreef ...) te danken zijn dat de vliegende hertenbevolking van het Drielandentalud de weinige lokale voedselvoorraden niet uitput.

>> Meer weten (uitwerking van "Waar en wanneer kunnen we ze observeren?")

In het Brussels Gewest hebben oude vliegende hertenbevolkingen zich verspreid over verschillende parken en het Zoniënwood. Tegenwoordig zijn ze vooral geconcentreerd in Watermaal-Bosvoorde! Er worden geen vliegende herten opgemerkt in het Zoniënwood zelf, maar wel in de omringende bosflarden, hun voorkeurmilieu.

Onze gemeente, en meer bepaald de twee tuinvijken (Le Logis en Le Floréal), vormt een gunstige overgangszone tussen het Zoniënwood en het hart van de stad, waar de stedelijke bebouwing dichter is. De aanzienlijke dichtheid van de groene en natuurlijke ruimtes van Watermaal-Bosvoorde en hun hoge ecologische waarde zijn uniek in het Brussels Gewest.

In tuinvijk Le Logis heeft de talrijke aanwezigheid van dode Japanse kersenbomen de verspreiding van de vliegende hertenbevolking mogelijk gemaakt. De plantengroep met laanbomen werd aangelegd tijdens de bouw van beide tuinvijken (1920-1921). Omdat het leven van de meeste Japanse kersenbomen ten einde loopt, kunnen de vliegende herten daar over grote hoeveelheden dood hout beschikken. Nu komt het er op aan dat bijzondere milieu te bewaren en/of te herstellen.

De aanwezigheid van vliegende herten in het Drielandentalud heeft geleid tot zijn erkenning als Gebied van communautair belang, een eerste stap in de richting van integratie in het Natura 2000-netwerk. Een tweede talud, enkele honderden meter verderop in westelijke richting, die potentieel gunstig is, maakt eveneens integraal deel uit van hetzelfde gebied van Europees belang.